

Bratislavský koncert agentúry KAPOS 14.5.2013 v hist.budove SND

Jana Kurucová vyskloňovala téma lásky

Pre operaplus.cz 15. 5. 2013 21:00 Pavel Unger

Cyklus Veľké slovenské hlasy sa zjavil pred rokom ako blesk z čistého neba. V hodine dvanástej. Naša prvá scéna si akosi pridlho kryla oči pred tým, že aj za jej múrmi sa darí niektorých našim spevákom. A nie hockde. V Miláne, New Yorku, Londýne, Mníchove a podobných divadelných metropolách. Súkromná agentúra si tak postavila smelý plán ponúknuť „lietajúce hviezdy“ aspoň na jeden večer aj domácemu publiku. V utorok večer, tento raz pod strechou historickej budovy SND, sa predstavila mezzosopranistka Jana Kurucová.

Ani jej umelecká púť nevedla cez Bratislavu. Z nej sa po absolutóriu Konzervatória pobrala zbierať skúsenosti do sveta, až sa v roku 2009 stala sólistkou berlínskej Deutsche Oper. Jana Kurucová ako súčasť pevného ansámblu dostáva významné príležitosti aj v prvom odbore. Na svoj bratislavský recitálový debut sa umelkyňa pripravila s preň príznačnou zodpovednosťou a precíznosťou už v dramaturgickej príprave. Dokonca sprievodný text v bulletine koncipovala ako osobné vyznanie a pozvánku „do sveta hudby plnej emócií“. Toto kľúčové slovo sa vlastne stalo aj interpretačným mottom večera, kde citový ponor do zvolených čísel sa bezprostredne napájal na kvalitu hlasového materiálu, muzikálnosť a jeho technické ovládanie. Spolu s Janou Kurucovou pricestovala do Bratislavy päťica inštrumentalistiek, tvoriacich súbor Alba Musicale, ktorý sólistku sprevádzal a vyplňal priestor medzi jej výstupmi. Bol to istý experiment, možno kompromis medzi klavírom a orchestrom, na ktorý si treba trocha zvykať. No za predpokladu, že poslucháč akceptoval predloženú úpravu hudobného zápisu, pôsobili výborne zladené hráčky osviežujúco. Vďaka nim zaznelo allegro z Mozartovo Divertimenta D dur KV 136, Sonata a quattro Nr. 1 G dur (časť moderato) od Gioachina Rossiniho a v druhej časti i ohnivá argentínska muzika Mariana Moresa a Astora Piazzollu. Ako prvý blok, v ktorom Jana Kurucová „vyskloňovala“ dominantnú tému večera, boli Mozartove podoby ľúbostných citov. Roztúžený a emóciami zmietaný Cherubino z Figarovej svadby vtrhol na javisko v chlapčenskom oblečení s obrovskou kyticou ruží (tie postupne končili medzi divákmi) aby ukázal, že aj takouto krátkou „nohavičkovou“ áriou je možné naviesť situačnú ilúziu. Po malej úprave kostýmu sa z rozšanteného chalana stala prešibaná, trocha naivná, trocha vypočítavá Zerlina (Don Giovanni), aby vzápätí sólistka preladila na strunu podvedenej manželky Dona Giovanniho (ária Donny Elviry „Ah, fuggi il traditor“), varujúcej práve Zerlinu pred zvodcom. Obe postavy z Mozartovej „opery opier“ sa zavše zverujú vyšším mezzosopránom, takže ich tónový rozsah nerobil žiaden problém ani Jane Kurucovej. Dokázala, že je v mozartovskom slohu zorientovaná, má potrebnú kultúru frázovania, tieňovania farieb

a dynamiky. Dve belcantové zastávky tvorili ukážky z u nás neprávom zaznávaných vážnych opier Gioachina Rossiniho a Gaetana Donizettiho. Výnimkou je práve Lucrezia Borgia, ktorá má za sebou krátky javiskový život na scéne Opery SND (2007-2010), ako aj skvelé koncertné uvedenie s Editou Gruberovou a Pavlom Bršlíkom v rámci Bratislavských hudobných slávností 2011. Z nej zaspievala Jana Kurucová áriu Maffia Orsiniho „Il segreto per esser felici“ s náležitým temperamentom a príjemne sfarbeným, pohyblivým materiálom. Prekrásny vstupný recitatív a ária titulnej postavy Rossiniho opery Tancredi („Oh patria! – Di tanti palpiti“) býva vizitkou technickej virtuozity a slohovej zdatnosti rossiniovských mezzo-koloratúr. Kurucovej podanie nieslo podstatnú časť známk medzinárodne akceptovateľnej rossiniovskej interpretácie. Isteže, Kurucova nemá kontraaltovú farbu a dramatický náboj takej Ewy Podlešovej, alebo Lucie Valentini Terrani či Daniely Barcellony, rozhodne však bol to v emóciách a štýle čistý Tancredi, akého by sme na našich javiskách brali všetkými desiatimi. Druhú časť programu nasmerovala Jana Kurucová do španielskeho prostredia. Po nepatrnej úprave javiska a zmene kostýmu zasvätila publikum do výrazových tajov piesňového cyklu Siete canciones populares españolas od Manuela de Falla. Siedmim skladbám dala veľmi rozmanitú a jemne diferencovanú atmosféru, každé číslo reflektovalo význam spievaného slova, pričom ponúkla veľmi širokú paletu dynamických a výrazových nuáns. Dve ukážky zo sveta u nás predsa len nie často počutého žánru zarzuely (Pablo Luna: ária z El niño judío a Ruperto Chapi: romanca z Las hijas del Zebedeo) účinne vygradovali oficiálnu časť programu. Kurucovej interpretácia však nebola stavaná len na vonkajší efekt, ale aj v týchto melodicky chytľavých a južanským temperamentom oplývajúcich číslach prejavila schopnosť intenzívneho prežívania hudobného a textového obsahu. Jej hlas znel sviežo, kovovo a najmä sprostredkoval vzácne neafektovanú výrazovú úprimnosť. Prídavková Habanera z Bizetovej Carmen v podaní Jany Kurucovej, dotvorená hereckým prejavom a priamym kontaktom s publikom, vyvolala v auditóriu veľkú dávku nadšenia a zaslúžené ovácie.